

بررسی اثرات پایه های هیبرید مقاوم به سرطان طوقه و ریشه بر رشد و عملکرد دو رقم

انگور تجاری در استان قزوین

حسن محمودزاده^۱ و عباس داودی^۲

۱- استادیار پژوهش مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی

۲- عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان قزوین

چکیده

با هدف بررسی اثر هیبریدهای انگور مقاوم تا نسبتاً مقاوم به بیماری سرطان طوقه و مطالعه سازگاری پیوند، آلودگی نهالهای پیوندی، القای مقاومت و برخی صفات کمی و کیفی دو رقم انگور تجاری پس از پیوند، آزمایش فاکتوریل با طرح پایه بلوکهای کامل تصادفی با چهار تکرار (۲۰ نهال در هر تکرار)، طی ۵ سال در ایستگاه تحقیقات انگور تاکستان انجام شد. نهالهای پیوندی و غیرپیوندی از ارقام تجاری با مخلوطی از استرینهای بیماریزای آگروباکتریوم تلقیح شدند. طی دو سال شدت بیماری روی نهالها بررسی شد. جهت ارزیابی آلودگی عصاره نهالها روی محیطهای کشت D1 و NA انجام شد. درصد قلمه های ریشه دار، میزان ریشه زایی، اندازه رشد، طول دوره رشد یکساله، میزان موفقیت پیوند، اندازه رشد نهالها، شدت آلودگی نهالها پس از تلقیح، شروع باردهی و صفات کمی و کیفی انگور یادداشت گردید. تجزیه آماری با نرم افزار SPSS انجام شد. نتایج نشان داد که دورگه ها از نظر صفات رویشی و مقاومت به بیماری پس از پیوند اختلاف دارند. از نظر تعداد قلمه های ریشه دار، دورگه H2 برتر از بقیه بود، در حالیکه دورگه H3 از لحاظ میزان ریشه زایی و رشد شاخه ها برتر بود. همچنین دورگه H1 دوره رویشی بیشتری نسبت به سایر دورگه ها داشت. میزان موفقیت پیوند بین دورگه ها اختلاف نداشت ولی میزان رشد پیوندکها روی آنها با هم اختلاف داشت. گالزایی پس از تلقیح باکتری، باستثنای پیوند روی پایه های H4 و H6 با شدتهای متفاوت دیده شد و القای باردهی در نهالهای پیوند شده سریعتر بوده است.

واژه های کلیدی: انگور، دورگه بین گونه ای، پایه پیوندی، شاخص های رشدی، سرطان طوقه

مقدمه

ایران یکی از مناطق عمده تولید انگور در آسیا بوده و استان قزوین با حدود ۳۶۰۰۰ هکتار باغ انگور یکی از مهمترین مراکز تولید انگور در ایران است (آمار نامه کشاورزی، ۱۳۸۳). متأسفانه در اکثر استان‌های این استان بیماری باکتریایی سرطان طوقه شایع است (فاتحی پیکانی، ۱۳۷۶). عامل بیماری سرطان طوقه انگور باکتری خاکزادی است که جنس آن *Agrobacterium* می‌باشد. از این جنس ۷ گونه بیماری‌زا شناسایی شده است که مهمترین گونه‌های آن *A. vitis* و *A. tumefaciens* می‌باشند. گونه دوم عامل ایجاد سرطان ریشه، ساقه و طوقه در گیاهان مختلف می‌باشد و روی تعداد زیادی از گیاهان دولپه‌ای (حدود ۶۰۰ گونه) ایجاد بیماری می‌کند. نژادهایی نظیر GG49، GG230، AG57، KW180، K1059 از *A. vitis* به طور اختصاصی روی تاک ایجاد بیماری می‌کنند (مظفر و مهرآوران، ۱۳۷۳). عامل بیماری در داخل غده‌های سرطانی و در تاکهایی که بصورت سیستمیک آلوده شده باشند، زمستان‌گذرانی کرده و در تاکستان باقی می‌مانند. باکتری در شیر گیاهی خصوصاً شیر خام، در بافت کالوس و ریشه قلمه‌های آلوده ریشه دار شده، قابل جداسازی و تشخیص است و انتقال آن در داخل بافتها و اندامهای گیاهی از طریق شیر گیاهی صورت می‌گیرد و در فصل بهار وقتی که شیر خام از انتهای شاخه‌های هرس شده خارج می‌شود (اشک یاگریه) این باکتری نیز از طریق ریشه به اندامهای هوایی منتقل می‌شود (اشکان، ۱۳۷۴).

نخستین گزارش از آلودگی تاکستانها به این باکتری مربوط به تاکستانهای فرانسه است که در سال ۱۸۵۳ میلادی گزارش شده است و مسری بودن آنرا محقق بنام کاروا^۱ در سال ۱۸۹۸ از ایتالیا گزارش نموده است (مظفر و مهرآوران، ۱۳۷۳). این بیماری در ایران اولین بار در سال ۱۳۴۷ از تاک‌های آلوده در یک تاکستان از ارومیه گزارش گردیده است و در حال حاضر در اکثر استانهای انگورخیز آلودگی دیده می‌شود، بعبارت دیگر اکثر تاکستانها ایران آلوده به عامل بیماری سرطان طوقه می‌باشند (فاتحی پیکانی، ۱۳۷۶). کاهش شدید رشد رویشی و زایشی در تاکستانها در نتیجه این بیماری کاملاً شناخته شده است، به گونه‌ای که عامل بیماری سرطان طوقه را سومین عامل بیماری‌زای مهم گیاهی از نوع پروکاریوتها ذکر کرده اند (اشکان، ۱۳۷۴). کنترل این بیماری خطرناک با روشهای معمول ممکن نیست ولی با پیوند ارقام حساس روی پایه پیوندی مقاوم، در بالاتر از سطح خاک، احتمال انتقال آلودگی کمتر شده و ترکیب پیوندی، مقاوم به بیماری خواهد بود (استویر و بور^۲، ۱۹۹۸). به این طریق می‌توان جلوی صدمات ناشی از بیماری را گرفت. در این تحقیق سعی شده است تا با پیدا کردن پایه پیوندی مناسب که ضمن مقاوم

¹ Karwa² Stover and Burr

بودن در برابر بیماری بر سایر صفات ارقام تجاری پیوند شده اثر منفی نداشته باشد، راهی مطمئن برای مقابله با این بیماری خطرناک ارائه کرد.

مروری بر منابع

مطالعات زیادی در زمینه پیشگیری، کنترل و مبارزه با بیماری سرطان طوقه و ریشه در دنیا انجام شده است. شدت و ضعف بروز بیماری ارتباط مستقیمی با نوع رقم دارد به طوری که در بین ارقام موجود در منطقه ارومیه رقم سفید بی دانه بالاترین حساسیت را داشته است (پیغامی، ۱۳۷۲). بدلیل اینکه پیشرفت بیماری سرطان طوقه رابطه نزدیکی با بروز صدمات سرمازدگی در تاکستانها دارد هر اقدامی در جهت کاهش خسارات سرما می‌تواند در پیشگیری این بیماری مؤثر باشد. استفاده از کودهای پتاسه میزان مقاومت در برابر سرمای زمستان را افزایش می‌دهد و از آسیب یخبندان زمستانه می‌کاهد (بور و دیگران^۱، ۱۹۹۸). در بعضی از ایالات کشور آمریکا استفاده از تاک‌های چندتنه‌ای متداول است که معمولاً ۳-۵ تنه در نظر می‌گیرند و در این روش حتی در صورت از بین رفتن بعضی از تنه‌ها در اثر یخبندان یا آلودگی باکتریایی می‌توان آنها را حذف کرد و از بقیه استفاده نمود. این روش به حذف کامل بیماری نمی‌انجامد بلکه راهی مطمئن در برداشت محصول بوده و بیماری را در حد قابل قبولی کنترل می‌نماید و از کاهش شدید راندمان در تاکستان جلوگیری می‌کند (گودمن، گریم و فرانک^۲، ۱۹۹۳). جلوگیری از زخمی شدن ریشه، طوقه، تنه و شاخه‌ها بوسیله ادوات کشاورزی، یا حشرات تغذیه کننده از ریشه و جلوگیری از شانکرها که در اثر سرمای زمستانه بوجود می‌آیند، می‌تواند در پیشگیری مؤثر باشد زیرا مقدار زخم‌ها را به حداقل رسانده و منافذ ورودی عامل بیماری بداخل اندام‌های گیاهی را کاهش می‌دهد (مظفر و مهرآوران، ۱۳۷۳). تاکنون روش‌های مؤثر و مطمئنی برای مبارزه شیمیایی با عامل بیماری سرطان طوقه پیدا نشده است اگرچه از ترکیبات شیمیایی مختلف مانند ترکیبات مسی بصورت آزمایشی استفاده شده است ولی استفاده از سموم مسی و درصد موفقیت کنترل عامل بیماری امیدوار کننده نبوده است. استفاده از ماده شیمیایی ایزوتیوسیانات^۳ با نام تجاری ورلیکس^۴ احتمالاً آلودگی در تاکها را شدیداً کاهش داده است و مصرف ترکیبات آگروسین^۵ و گالیکس^۶ نیز رشد غده‌های سرطانی را تا حد زیادی کاهش داده‌اند، در صورتی که در آزمایش دیگر استعمال آگروسین روی باکتری بی‌تأثیر بوده است (اشکان، ۱۳۷۴). برای مبارزه از ترکیبات آنتی بیوتیک نظیر استرپتوماسین، ترامایسین و

¹ Burr et al.

² Goodman, Grim and Frank

³ Isotiosyanate

⁴ Vorlix

⁵ Agrocin

⁶ Galix

کانامایسین استفاده شده است که نتایج صد درصد موفقیت آمیز نبوده است (محمودزاده، ۱۳۷۹). علاوه بر این مواد ترکیبات شیمیایی نظیر پنتریکسیل^۱، سیپوریکس^۲، استرپتومایسین سولفات، ویبرومایسین^۳، شیمیوسایکلار^۴، نیستاتین^۵ و باکتریوم در غلظت های کم بر روی ده نژاد باکتری جدا شده از تاکهای آلوده در یوگسلاوی اثرات رضایت بخش بر کنترل بیماری راداشته اند که در بین آنها استرپتومایسین سولفات بهتر از همه عمل کرده است (چی، هیپوچائو و چایی^۶، ۱۹۹۷). همچنین ترکیبات شیمیایی اکسی تتراسیکلین هیدروکلراید، وانکومایسین و اورومایسین نیز در این مبارزه مورد استفاده قرار گرفته اند که تأثیر اندکی در کنترل بیماری داشته اند (فاتحی پیکانی، ۱۳۷۶).

در فرانسه ضد عفونی تنه موها و شاخه ها با ترکیبی شیمیایی از مخلوط بور دو باضافه ماده دی نیتروارتوکرزول (DNOC) با سولفات مس به میزان ۰.۵٪ در کنترل عامل بیماری مؤثر بوده است. در سویس نیز پیش تیمار خزانه ها با ترکیب اکسی کینولین میزان این بیماری را کاهش داده است. استفاده از ژل کلسیم آلزینات که روی سطوح زخمی و بریده شده تاکها مالیده می شود و توانسته است در کنترل بیماری تا حدی مؤثر باشد. برای مبارزه بیولوژیک با باکتری عامل بیماری سرطان طوقه از گونه دیگری از آگروباکتریوم بنام رادیوباکتر^۷ استفاده شده است (گودمن، گریم و فرانک، ۱۹۹۳).

بیوارها^۸ و نژادهایی از این گونه شناسایی شده اند که می توانند بصورت موفقیت آمیز رشد غده های سرطانی را در تاکها متوقف سازند. از مهمترین بیوارهای مورد استفاده این گونه در مبارزه با عامل بیماری سرطان طوقه می توان به بیوار^۲ و نژادهای F2/5, K84, HLB-2 اشاره کرد که غده زایی و رشد و نمو غده سرطانی در تاک را کنترل می کنند. نژاد F2/5 باکتری *A. radiobacter* تولید ماده ای بنام آگروسین - ۸۴ می کند که استفاده از این ماده بدون خود باکتری سنتزکننده آن نیز، از غده زایی جلوگیری می کند (اشکان، ۱۳۷۴). استفاده از ارقام، هیبریدها و گونه های مقاوم نیز توصیه شده است، بطور مثال پایه گلوار^۹ که رقمی از *Vitis riparia* است مقاومت بسیار خوبی را در پیوندکها (در حدود ۹۱٪) القاء کرده است که بنظر می رسد از طریق تولید ماده ای بنام آگروسین باشد که مقاومت را در بعضی از ارقام بالا می برد و ژن عامل آن شناسایی شده است (بور و دیگران، ۱۹۹۸).

¹ pentrexil

² Cyporex

³ Vebromycin

⁴ Chemocyclar

⁵ Nystatin

⁶ Chi, Hypuchao and Chai

⁷ *Agrobacterium radiobacter*

⁸ Biovars

⁹ Glorie

ایستویر و بور (۱۹۹۶) هیبرید 110R که از تلاقی *V. berlandieri* × *V. rupestris* بدست آمده است به عنوان پایه مقاوم معرفی کردند. محمودزاده (۱۳۷۹) در ایران مطالعاتی را در زمینه مقاومت بعضی از هیبریدهای بین گونه‌ای موهای اروپایی *V. vinifera* با موهای آمریکایی نظیر *V. rupestris* انجام داد و مقاومت نسبی بعضی از این دورگه‌ها را مشخص نمود.

چای و دیگران^۱ (۱۹۹۷) تعدادی از گونه‌های وحشی موهای آسیائی را در چین شناسایی کرده و مقاومت آنها را در برابر بیماری سرطان طوقه و ریشه سنجیده‌اند که به نتایج مطلوبی در زمینه مقاومت به این بیماری دست یافته‌اند. زگدی، کاربولی و کدیدا^۲ (۱۹۸۴) مقاومت بعضی از گونه‌های موهای موجود در آسیای شرقی و هیبریدهای آنها با موهای اروپایی را آزمایش کرده که بعضی از این هیبریدهای مقاومت نسبی نشان داده‌اند ولی کیفیت میوه آنها چندان مناسب نبوده است.

فاتحی پیکانی (۱۳۷۶) در بررسی راههای مبارزه با این بیماری در مناطق کرج و تاکستان، روش‌های شیمیایی مبارزه را ناکافی بوده و تاکید بر استفاده از ارقام مقاوم و پایه‌های پیوندی مقاوم برای کنترل بیماری است و یکی از راههای کاهش خسارت عامل بیماری سرطان طوقه و ریشه را استفاده از پایه‌های پیوندی مقاوم معرفی کرده‌اند و بر لزوم دقت در حین پیوند به منظور جلوگیری از آلودگی محل پیوند از طریق قیچی آلوده و یا چاقوی پیوندی را تاکید می‌نمایند. کلیویلند و گودمن^۳ (۱۹۸۶) توضیح داده‌اند که با توجه به تقسیم شدید سلولی در ناحیه پیوند، در صورت آلودگی این ناحیه حتی در یک ترکیب از پایه پیوندی مقاوم و رقم حساس، احتمال تشکیل غده سرطانی در محل پیوند وجود خواهد داشت، بنابراین در حین اجرای پیوند، از آلوده شدن محل پیوند به هر نحو ممکن باید جلوگیری شود. زگدی، کاربولی و اوتن^۴ (۱۹۸۹) احتمال ترشح بعضی از مواد آنتی باکتریال را از پایه‌های پیوندی مقاوم نظیر آگروسین، تایید نموده و چنین بیان کرده‌اند که القای مقاومت نسبی در یک ترکیب پیوندی از پایه مقاوم و پیوندک حساس می‌تواند به دلیل ذکر شده باشد.

مواد و روش‌ها

این تحقیق به صورت آزمایشی ۵ ساله در ایستگاههای تحقیقاتی اسماعیل آباد و تحقیقات انگور تاکستان وابسته به مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی قزوین انجام شده است. آزمایش به صورت فاکتوریل با طرح پایه بلوکهای کامل تصادفی در ۴ تکرار اجرا گردید. فاکتورهای مورد بررسی عبارتند

¹ Chi et al.

² Szedgi, Karbuli and Kedida

³ Cleveland and Goodman

⁴ Szedgi, Karbuli and Otten

از فاکتور A (نوع پایه) که شامل

(a₀) عدم استفاده از پایه پیوندی

(a₁) هیبرید ۱ [(H1) *V. vinifera* cv. Jighjigha × *V. rupestris* cv. Du Lot]

(a₂) هیبرید ۲ [(H2) *V. vinifera* cv. Alibaba × *V. rupestris* cv. Du Lot]

(a₃) هیبرید ۳ [(H3) *V. vinifera* cv. Gara ouzum × *Vitis rupestris* cv. Du Lot]

(a₄) هیبرید ۴ [(H4) *V. vinifera* cv. Jighjigha × Riparia Gloire]

(a₅) هیبرید ۵ [(H5) *V. vinifera* cv. Alibaba × 110R*]

(a₆) هیبرید ۶ [(H6) *V. vinifera* cv. Gharaozum × Kober 5BB]

110R* از تلاقی *Vitis berlandieri* cv. Ressguier N^o2 × *Vitis rupestris* cv. Martin

بدست آمده است.

و فاکتور B شامل:

b₁ (رقم سفید بی دانه) و b₂ (رقم دانه دار صاحبی) به عنوان پیوندک.

بر این اساس ترکیب تیمارهای مورد نظر به شرح زیر خواهند بود.

a₀b₁, a₀b₂, a₁b₁, a₁b₂, a₂b₁, a₂b₂, a₃b₁,

a₃b₂, a₄b₁, a₄b₂, a₅b₁, a₅b₂, a₆b₁, a₆b₂

تیمارهای که سطح اول آنها a₀ می باشند تیمارهای شاهد هستند به این معنی که قلمه

های دو رقم تجاری ریشه دار شده و غیر پیوندی می باشند. برای هر رقم تجاری و دورگه ۴۰

قلمه به طول ۲۰ سانتی متر حداقل با ۴ گره تهیه و در خزانه کشت گردید. پس از ریشه زایی

و رشد قلمه ها مطالعه برخی از صفات شاخص و برتر نظیر درصد ریشه زایی قلمه ها، میزان

ریشه زایی، اندازه رشد شاخه ها در طی فصل رویشی و طول دوره رشد از شروع رشد تا

برگریزی انجام گردید. همچنین هم زمان با این عملیات ۲۰ قلمه از شاخه یکساله با رشد

مناسب از دورگه ها تهیه و در اسفند پیوند شدند.

نهالهای ریشه دار هیبریدها به عنوان پایه مادری در زمین اصلی در ایستگاه اسماعیل آباد

نگهداری می شوند. پیوند از نوع نیمانیم انگلیسی و اسکنه رومیزی اجرا گردید. پس از

اطمینان از کالوس زایی در محل پیوند آنها را به خزانه اصلی در هوای آزاد منتقل نمودیم.

پیوندکها از ارقام تجاری سفید بیدانه و سرخ صاحبی تهیه شدند. همزمان با پیوند، قلمه های

تیمار شاهد نیز در خزانه کشت شدند که همان ارقام تجاری غیر پیوندی هستند. پیوند از بالای

۲۰ سانتی متر انجام شد.

متاسفانه در سال اول بدلیل بارش تگرگ نهالهای پیوندی از بین رفتند و مجدداً در سال دوم از هیبریدها قلمه تهیه و روی آنها پیوند زده شد. روی نهالهای پیوندی و غیر پیوندی پس از اطمینان از رشد پیوندکها و ریشه زایی قلمه های شاهد، در اوایل تیر نسبت به آلودگی مصنوعی پایه های پیوندی و تیمار شاهد با استفاده از آلوده نمودن خاک خزانه و تلقیح باکتری از طریق سوسپانسیون باکتری حاوی 10×10^8 سلول باکتری در هر میلی لیتر اقدام گردید. برای تهیه سوسپانسیون مذکور ابتدا با جداسازی مخلوطی از استرینهای بیماریزای آگروباکتریوم از تاکستانهای آلوده منطقه، باکتری مذکور را روی محیط های کشت D1 و MRS (RS تغییر یافته^۱) کشت داده و پس از تشکیل کلونی، سوسپانسیون را با استفاده از آب مقطر استریل، تهیه نموده و تلقیح نهالها در خزانه از طریق تزریق عصاره توسط سرنگ و ایجاد زخم با اسکالپل آلوده به سوسپانسیون باکتری و قرار دادن پنبه مرطوب آلوده در محل زخم و پوشاندن آن با نوار پارا فیلم انجام شد (حاتمی، ۱۳۷۰).

در پایان سال سوم پس از تعیین و جداسازی نهالهای سالم از نهالهای پیوندی آلوده که با علائم ظاهری آلودگی (وجود غده در محل تلقیح) مشخص شدند، نهالهای سالم را با فواصل 4×2 متر از هم در زمین اصلی کاشته و هرس فرم روی آنها انجام شد و نهالهای آلوده را حذف نمودیم. درصد نهالهای که در محل تلقیح و یا محل پیوند علائم بیماری را به صورت بصری نشان دادند، یادداشت گردیدند. جهت ارزیابی نهالها با تست عصاره آنها روی محیطهای کشت D1 و NA^۲ عدم آلودگی نهالهای پیوندی روی پایه های مذکور مشخص گردید. در طی دو سال با رویت اولین علائم بلوغ در نهالهای سالم و آلوده، عملکرد و صفات کیفی میوه نیز اندازه گیری شد.

فاکتورهای مورد بررسی در میوه بشرح زیر بوده است:

الف: شاخصهای کمی

۱- متوسط عملکرد هر بوته در هر تیمار

۲- اندازه وزن و قطر جبهه ها

۳- طول و عرض و وزن خوشه

ب) شاخصهای کیفی محصول شامل:

۱- نسبت قند به اسیدیته میوه

۲- اسیدیته (TA)

¹ Modified RS

² Nutrient Agar

۳- کل مواد جامد قابل میوه (TSS)

۴- PH میوه

برای داده های بدست آمده با استفاده از نرم افزار آماری SPSS تجزیه و تحلیل آماری انجام شد و مقایسه میانگین با آزمون LSD صورت گرفت. همبستگی صفات مذکور با نوع پایه و اثر آلودگی مصنوعی ترکیب پیوندی از طریق آزمونهای همبستگی نیز تعیین گردید.

نتایج

تجزیه واریانس داده های حاصل از رگودگیری درصد ریشه زایی قلمه ها، میزان ریشه تولیدی (وزن خشک ریشه ها)، اندازه رشد شاخه و ریشه (وزن تر نهال) در طی فصل رویشی و طول دوره رشد از شروع رشد (پنبه ای شدن جوانه ها) تا برگریزی با شمارش تعداد قلمه های ریشه دار شده، توزین وزن خشک ریشه ها و نیز توزین وزن نهالها و تعداد روز از شروع رشد تا پایان برگریزی در طی سال اول کاشت قلمه ها نشان داد که در اکثر صفات مورد بررسی، اختلاف معنی داری بین دوره ها وجود دارد (جدول ۱).

جدول ۱- تجزیه واریانس داده های مربوط به برخی از صفات دوره ها در پایان سال اول آزمایش

MS				df	منابع تغییرات
طول دوره رشد	اندازه رشد شاخه و ریشه (وزن تر نهال)	میزان ریشه تولیدی (وزن خشک ریشه ها)	درصد ریشه زایی قلمه ها		
۸۳/۱۴ns	۲۸۶/۸۷۱ns	۲۴۶/۸۷*	۴۷۹/۲۵ns	۳	تکرار
۷۲۹/۴۸۳**	۱۲۵۷/۶۳۲**	۹۸۷/۳۲۵**	۲۵۴۹/۳۶۸*	۵	تیمار (دورگه ها)
۲۲/۸۵۴	۱۱۴/۳۸۹	۲۴/۳۶۵	۱۲۵/۴۷	۱۵	اشتباه آزمایشی

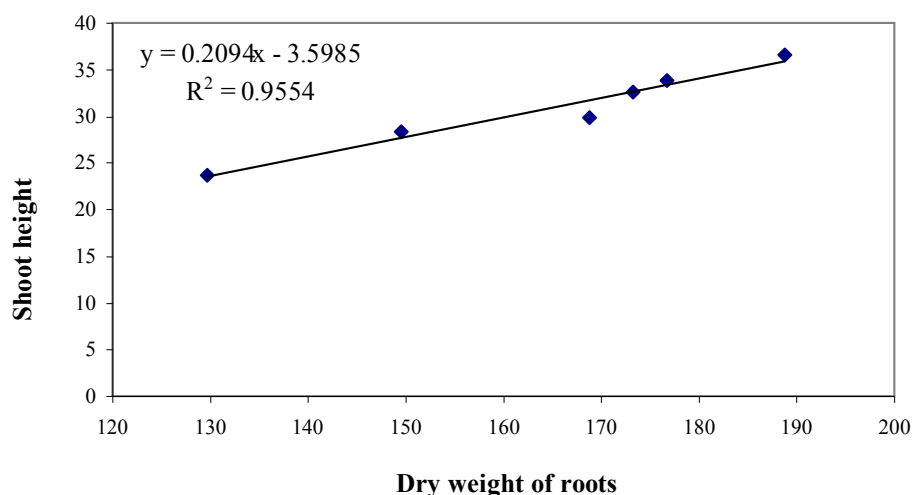
ns غیر معنی دار، * معنی دار در سطح ۵٪، ** معنی دار در سطح ۱٪.

براین اساس مقایسه میانگین داده های بدست آمده با آزمون LSD انجام شد (جدول ۲). با توجه به نتایج بدست آمده، پایه H1 دارای بیشترین طول دوره رشد در یک فصل رویشی بود در حالیکه میزان رشد شاخه ها و ریشه زایی قلمه ها فقط نسبت به H4 بیشتر بود. قلمه های پایه H3 دارای بیشترین ریشه و شاخه رشد کرده بودند و از نظر درصد ریشه زایی و بقا نیز مشابه پایه H2 بوده و نسبت به بقیه پایه ها برتر بوده است. پایه های H6 و H4 دارای دوره رشد کوتاهتری نسبت به بقیه بودند ولی در بررسی برخی صفات نظیر ریشه زایی و رشد شاخه ها نسبت به H1 و H2 برتر ظاهر شده اند.

جدول ۲- مقایسه میانگین داده‌های مربوط به صفات رویشی پایه‌های دورگه‌ها و اطلاعات مربوط به شروع و پایان رشد

دورگه‌ها	تاریخ شروع رشد جوانه	تاریخ برگریزی	مدت دوره رشد رویشی (روز)	درصد قلمه‌های ریشه دار شده	وزن خشک ریشه (گرم)	وزن تر نهال (گرم)
H1	۸۱/۲/۱۲	۸۱/۹/۱۴	۲۱۷a	۷۵b	۱۴۹/۵۷d	۴۲۸/۳۷۵c
H2	۸۱/۲/۱۶	۸۱/۹/۱۳	۲۱۲b	۸۵a	۱۶۸/۷۵c	۴۲۹/۸۷۵bc
H3	۸۱/۲/۱۴	۸۱/۹/۱۲	۲۱۳b	۸۲/۵a	۱۸۸/۷۵a	۴۳۶/۶۲۵ a
H4	۸۱/۲/۱۳	۸۱/۸/۲۸	۲۰۰c	۶۵c	۱۷۶/۷۵b	۴۳۳/۸۷۵b
H5	۸۱/۲/۱۸	۸۱/۸/۲۷	۱۹۴d	۷۵b	۱۲۹/۷۵e	۴۲۳/۶۸۸d
H6	۸۱/۲/۱۱	۸۱/۸/۲۶	۲۰۰c	۷۵b	۱۷۳/۲۵bc	۴۳۲/۵۶۳b
LSD5%			۴/۲۸	۵/۲۴	۵/۴۲۳	۳/۲۸۷

همبستگی صفات مورد مطالعه در دورگه‌ها نتایج متفاوت را نشان داده است ولی غالباً بین وزن خشک ریشه و وزن تر نهال همبستگی مثبت و معنی دار بوده است (جدول ۳ و نمودار ۱).

نمودار ۱- همبستگی بین طول شاخه (سانتیمتر) و وزن خشک ریشه (گرم) در دورگه‌های انگور

نتایج تجزیه واریانس داده‌های حاصل از میزان موفقیت پیوند، اندازه رشد نهالهای پیوندی در سال اول، شدت آلودگی نهالها پس از تلقیح باکتری، شروع باردهی درصد گیرایی پیوند، درصد نهالهای پیوندی و غیر پیوندی سالم پس از آلودگی مصنوعی، درصد نهالهای پیوندی زنده از مجموع نهالهای با پیوند موفق در سال سوم و درصد نهالهای پیوندی و غیر پیوندی بارده و سالم در سال سوم و چهارم آزمایش نشان داد که بین تیمارها اختلاف معنی دار وجود دارد (جدول ۴). همچنین از نظر میزان موفقیت پیوند (گیرایی پیوند) نیز در سال سوم مطالعه گردید که نتایج حاصل از آن نشان دهنده عدم اختلاف بین دورگه‌ها می‌باشد. نتایج بدست آمده از اندازه گیری صفات کمی و کیفی میوه تاکهای

پیوندی روی پایه های مختلف و غیر پیوندی ارقام تجاری و تجزیه واریانس آنها اختلاف معنی دار تیمارهای اعمال شده بر روی اکثر صفات را نشان میدهد (جدول ۶). با توجه به نتایج بدست آمده مقایسه میانگین داده ها با آزمون LSD در جدول ۷ نشان داده شده است.

جدول ۴- تجزیه واریانس داده های مربوط به صفات نهالهای پیوندی و غیر پیوندی در آزمایش

MS					
منابع تغییرات	df	باردهی نهالهای پیوندی و غیر پیوندی سالم و آلوده	نهالهای باقی مانده پیوندی	نهالهای سالم پس از آلودگی مصنوعی	گیرایی پیوند
تکرار	۳	۸۵۹/۲۵ns	۱۲۶۶/۸۷ns	۷۶۵/۸۴۳۱ns	۱۴۸/۱۴ns
نوع پایه پیوندی (A)	۶	۸۴۲۵/۲۳۶**	۹۸۵۴/۰۴۵**	۱۵۳۵۰/۵۱۰**	۹۸۵/۳۴۳*
نوع رقم (B)	۱	۲۴۸۵/۱۴۲ns	۱۲۴۵/۲۳۵*	۳۷۸/۴۵۸*	۱۲۵/۲۷۹ns
اثر متقابل (AB)	۶	۱۷۴۸/۸۸*	۳۷۷۸/۸۹۵**	۴۱۴۸/۶۶۵*	۳۴۸/۸۶۱*
اشتباه آزمایشی	۳۹	۸۷,۲۶۸	۱۷۸,۴۶۵	۲۴۵,۸۷۲	۸۹,۳۶۴

ns غیر معنی دار، * معنی دار در سطح ۵٪، ** معنی دار در سطح ۱٪.

بر این اساس مقایسات میانگین داده ها با آزمون LSD انجام شد (جدول ۵).

جدول ۵- مقایسه میانگین داده های برخی از صفات نهالها پس از آلودگی مصنوعی در طی ۳ سال

تیمار	درصد نهالهای باقی مانده پیوندی در سال سوم از مجموع نهالهای موفق	درصد نهالهای سالم پس از آلودگی (محاسبه بر اساس تعداد نواحی تلقیح شده)	درصد گیرایی پیوند	درصد نهالهای پیوندی و غیر پیوندی سالم و آلوده بارده در سال سوم
رقم سفید بیدانه (A0B1)(SB)	-	۲c	-	۲cd
رقم سرخ صاحبی (A0B2)(SA)	-	۴bc	-	۵c
H1SB	۲۵b	۱۷b	۲۵c	۶c
H1SA	۳۳b	۱۶b	۲۷c	۸c
H2SB	۱۸bc	۱۸b	۴۴bc	۱۵c
H2SA	۲۷b	۱۸b	۵۶b	۲۳bc
H3SB	۱۹bc	۲۹b	۶۴a	۱۲c
H3SA	۳۱b	۱۷b	۵۸b	۱۱c
H4SB	۸۸a	۷۴a	۸۵a	۳۸a
H4SA	۸۵a	۷۸a	۸۶a	۴۲a
H5SB	۲۷b	۱۹b	۸۳a	۲۶bc
H5SA	۱۴c	۱۲bc	۷۵a	۲۳bc
H6SB	۸۶a	۷۷a	۸۶a	۴۵a
H6SA	۸۷a	۷۵a	۸۳a	۴۸a
LSD 5%	۱۲/۶۵۸	۱۴/۲۷۵	۲۸/۴۵	۱۸/۹۶۸
df	MS	منابع تغییرات		

جدول ۶- تجزیه واریانس داده های حاصل از صفات کمی و کیفی میوه بدست آمده از تیمارهای مختلف

TA	TSS/TA SQRT (Data)	PH	TSS	وزن حبه	قطر حبه LN (Data)	وزن خوشه	عرض خوشه LN (Data)	طول خوشه	عملکرد		
۰/۱۶۵ ns	۱/۰۴۱*	۱۳/۹۱۳ns	۰/۱۲۵ns	۱۲۴۱/۲۶۵*	۰/۳۱۰ns	۱۷۸/۱۳ns	۰/۱۴۹ns	۴۰۷/۵۵*	۲۲/۷۸ns	۳	تکرار
۰/۰۱۱*	۱/۶۰۳**	۰/۲۸۳**	۴/۶۹۸**	۵/۰۱۰ns	۰/۰۶۴**	۱۱۲۰۰۴/۳۳**	۰/۱۳۳*	۳۴/۴۲*	۶۳/۷۳*	۶	نوع پایه پیوندی (A)
۰/۰۱۷*	۰/۹۴۹*	۰/۲۷۶*	۰/۲۵ns	۴/۸۱ns	۰/۰۰۹ns	۴۴۳۲/۲۲**	۰/۳۰۸ns	۱۰/۶۹ns	۱/۲ns	۱	نوع رقم (B)
۰/۰۰۴ ns	۰/۱۵۸ *	۰/۰۲ns	۰/۸۱۴*	۲/۱۵۹ns	۰/۰۰۸ns	۳۸۹۳/۶۲*	۰/۰۴۲*	۷/۵۸۹ns	۴/۰۷۵**	۶	اثر متقابل AB
۰/۰۲۴۵	۰/۰۱۷	۰/۰۲۸	۰/۴۵	۱/۷۵۴	۰/۰۱۲	۱۲۴/۲۵	۰/۵۴	۱۲/۴۵۱	۲/۷	۳۹	اشتباه آزمایشی
۲۱/۱۰	۹/۳۴	۸/۳	۴/۷۵	۷/۸۹	۱۲/۲۲۱	۶/۳۶۲	۱۰/۴۲۶	۷/۵۶۲	۵/۲		ضریب تغییرات

جدول ۷- مقایسه میانگین برخی از صفات کمی و کیفی میوه بدست آمده از تیمارهای مختلف در نهالهای غیر پیوندی و

نهالهای پیوندی سالم

صفات										تیمار
PH	TSS/TA SQRT(Data)	TA (میلیگرم در ۱۰۰ گرم)	TSS (درجه بریکس)	وزن حبه (گرم)	قطر حبه (میلیمتر)	وزن خوشه (گرم)	عرض خوشه (سانتیمتر)	طول خوشه (سانتیمتر)	عملکرد (کیلوگرم نهال)	
۴/۲۳b	۴۱/۹b	۰/۵۴b	۲۲/۵a	۰/۹c	۹/۲۱cd	۲۶۷/۲۴d	۸/۶۵ab	۱۴/۵۴c	۱/۲۵۴d	رقم سفید بیدانه (A0B1)(SB)
۴/۶۵ab	۴۶/۲۵a	۰/۵۸a	۱۹/۵c	۱/۲۱b	۱۰/۸۴bc	۲۵۴/۶۳e	۷/۲۴c	۱۲/۳۶d	۱/۹۵۸c	رقم سرخ صاحبی (A0B2)(SA)
۵/۱۲a	۴۲/۸۶b	۰/۴۵d	۲۳/۲۵a	۱/۱۲bc	۱۰/۱۴c	۳۱۲/۱۴c	۸/۲۴b	۱۴/۲۵c	۲/۲۵b	H4SB
۵/۲۲a	۴۰/۱b	۰/۴۴e	۲۰/۵b	۱/۳۱a	۱۱/۲۸bc	۳۶۵/۲۵b	۹/۵۴ab	۱۶/۴۸b	۲/۵۶ab	H4SA
۴/۹۸a	۴۹/۵۸a	۰/۴۸c	۲۲/۷۵a	۱/۲۲b	۱۱/۵۴b	۳۷۴/۵۸a	۸/۹۸a	۱۷/۲۹a	۲/۷۴۵a	H6SB
۴/۸۵ab	۴۳/۱۷ab	۰/۴۷f	۱۹/۷۵bc	۱/۳۴a	۱۳/۸۲a	۳۸۷/۲۳a	۹/۶۹a	۱۷/۸۶a	۲/۹۸۰a	H6SA
۰/۷۸۸	۵/۶۴۵	۰/۰۹۸	۲/۲۵۷	۰/۱۲۵	۰/۸۵۴	۱۲/۵۴	۰/۹۹۵	۱/۲۸۵	۰/۲۵۷	LSD 5%

بحث و نتیجه گیری

مشابه نتایج استویر و بور (۱۹۹۸) در این آزمایش دوره‌های مورد مطالعه در برابر بیماری از خود مقاومت نشان دادند. دلیل این امر شاید وجود حداقل یک والد از گونه‌های مقاوم آمریکایی باشد که به عنوان مثال گونه‌های نظیر *V. rupestris* یا *V. berlandieri* و یا هیبرید 110 R که از تلاقی آنها بدست آمده است در این تلاقیها مورد استفاده بوده‌اند که منطبق با مطالعات گودمن، گریم و فرانک (۱۹۹۳) و زگدی، کاربولی و اوتن (۱۹۸۹) این گونه‌ها و نتاج تلاقیهای آنها نظیر پایه 120AA از خود مقاومت نشان داده‌اند.

بر اساس مطالعات قبلی دوره‌های مورد بررسی در این آزمایش دارای مقاومت نسبی یا زیاد در برابر بیماری سرطان طوقه و ریشه هستند ولی نتایج پس از پیوند نشان داد که دو هیبرید H4 و H6 علاوه بر مقاومت بالای نهالهای پیوندی به بیماری مذکور در افزایش کیفیت میوه استحصالی نیز موثر بوده‌اند. و میتوان آنها را بعنوان پایه برتر معرفی و در تولید نهالهای پیوندی مقاوم از آن استفاده کرد (جدول ۷).

لازم به ذکر است که هیبریدهای مورد استفاده در این آزمایش از نظر تولید محصول و کیفیت میوه فاقد ارزش تجاری هستند و فقط در صورت استفاده به عنوان پایه پیوندی یا به عنوان منابع ژنی مقاوم در برابر این بیماری قابل استفاده هستند. با توجه به مقاومت گونه‌های آمریکایی مو در برابر آفت فیلوکسرا (*phylloxera*) و استفاده از آنها به عنوان پایه پیوندی که تنها راه اقتصادی مبارزه با این آفت در آمریکا و اروپا بحساب می آید موضوع استفاده از دورگه مذکور به عنوان پایه پیوندی مناسب جهت مقابله با این بیماری و مقاومت احتمالی آنها در برابر آفت فیلوکسرا می تواند به عنوان یکی از راههای مؤثر در امر مبارزه و کنترل بیماری سرطان طوقه و ریشه انگور مطرح گردد.

بر این اساس با توجه به خاکزی بودن عامل بیماری سرطان طوقه و ریشه، صدمات شدید این عامل در ناحیه ریشه و طوقه، در صورتیکه به عنوان پایه پیوندی این پایه‌ها بالاتر از سطح خاک در محل اصلی کاشت (۳۰-۲۰ سانتی‌متر بالاتر) پیوند شوند و به سیستم هدایت داربستی هدایت شوند می‌توانند در کنترل بیماری مذکور موثر باشند. همچنین می‌توان از این پایه‌ها به عنوان ذخایر الک در برنامه‌های دورگ گیری یا برنامه‌های اصلاحی انتقال ژن (مهندسی ژنتیک)، جهت تولید گیاهان ترانسژنیک^۱ بکارگیری شوند.

زگدی و همکاران (۱۹۸۴) تعدادی از گونه‌های وحشی مو را در دنیا شناسایی کرده‌اند که در برابر این بیماری مقاومت نشان داده‌اند، بطوریکه بعضی از گونه‌های آسیایی مو در چین ویژگی مقاومت را بخوبی نشان داده‌اند ولی از نظر کمیت و کیفیت میوه چندان مطلوب نبوده‌اند و توصیه شده است که از آنها بعنوان پایه‌های پیوندی مقاوم استفاده گردد که مشابه نتایج بدست آمده از تحقیق ما می‌باشد.

پیشنهادات

بر اساس نتایج می‌توان گفت که برتری دورگه‌های H2 و H3 نسبت به بقیه تیمارها در صفات رویشی مورد بررسی مشخص بوده ولی سایر بررسیها نشان داد که نهالهای پیوندی روی این پایه‌ها در برابر بیماری حساس بوده و با توجه به مقاومت بالای نهالهای پیوندی روی پایه‌های H4 و H6 این پایه‌ها را به عنوان پایه‌های مقاوم در تولید نهالهای مقاوم به این بیماری میتوان معرفی کرد. با توجه افزایش کمی و کیفی محصول روی پایه‌های مذکور در سال اول پس از باردهی لازم است که نتایج در سال بعد نیز بررسی و پس از تجزیه‌های آماری دو ساله در خصوص اثر این پایه‌ها بر عملکرد و کیفیت انگور ارقام یاد شده نسبت به معرفی این پایه‌ها اقدام کرد. زیرا هدف اصلی از این پژوهش دستیابی به یک پایه با بیشترین تاثیر مثبت بر پیوندک جهت افزایش میزان مقاومت در برابر بیماری

¹ Transgenic plant

سرطان طوقه می باشد و در حین حال این پایه باید بر ویژگیهای کمی و کیفی محصول نیز اثرات مثبت داشته باشد.

فهرست منابع

۱. اشکان، سید محمد. ۱۳۷۴. بیماریهای تاک. تهران: مرکز نشر دانشگاهی.
۲. پیغامی، ابراهیم. ۱۳۷۲. بیماریهای مهم درختان میوه. تبریز: انتشارات عمیدی تبریز.
۳. حاتمی، بیژن. ۱۳۷۰. راهنمای آزمایشات صحرایی در گیاهپزشکی. تهران: انتشارات نشر ارکان .
۴. دادگر، علی. ۱۳۶۹. شناسایی و مطالعه انگورهای منطقه ارومیه. پایان نامه دوره کارشناسی ارشد باغبانی، دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران.
۵. فاتحی پیکانی، حسین. ۱۳۷۶. بررسی سرطان طوقه مو در مناطق کرج و تاکستان. پایان نامه دوره کارشناسی ارشد گیاهپزشکی، دانشکده کشاورزی کرج، دانشگاه تهران.
۶. مظفر، احمد و حمید مهرآوران. ۱۳۷۳. بیماری های گیاهی، ارومیه: انتشارات دانشگاه ارومیه.
۷. محمودزاده، حسن. ۱۳۷۹. مطالعه و بررسی عوامل انتشار و نحوه خسارت باکتری عامل بیماری سرطان طوقه مو و انتخاب هیبریدها و ارقام مقاوم و روش های عملی جلوگیری از گسترش آن در ماستان های ایران. پایان نامه دوره دکتری باغبانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران.
۸. وزارت جهاد کشاورزی. آمارنامه کشاورزی. تهران ۱۳۸۳. انتشارات معاونت آموزش و تجهیز نیروی انسانی.
9. Burr, T.S., Bazzi, C., Sule, S., & Otten, L. 1998. Crown gall of grape: Biology of *Agrobacterium vitis* and the development of disease control strategies. *Plant Disease*, 82, 1288-1297.
10. Chi, L., Hepuchao, C. & Chai, JH. 1997. The resistance of wild species in China to *Agrobacterium tumefaciens*. *Acta Horticulture Sinicia*, 24: 123-129.
11. Cleveland, G.L. & Goodman, R.N. 1986. A proposed basis for varietals differences in sensitivity of grapes to crown gall disease. *Phytopathology*, 76, 11170.
12. Goodman, R.N., Grimm, R. & Frank, M. 1993. The influence of grape rootstock on crown gall infection process and on tumor development. *American. Journal of Enology and Viticulture*, 44 (1), 22-26.
13. Stover, E. & Burr, T.J. (1998). The effects of rootstocks resistance to crown gall (*Agrobacterium* spp) on the susceptibility of scions grapevine. In Proceedings of *International Symposium on Plant Phatology*, November 18-19, 1998. Germany, 23-24.
14. Szegedi, E. Karbuly, J. & Kdeda, I. (1984). Crown gall resistance in East Asian *Vitis* species and their *V. vinifera* hybrids. *Vitis*, 23, 26-32.
15. Szegedi, E. Korbuly, J. & Otten, L. (1989). Types of resistance of grapevine varieties to isolates of *Agrobacterium tumefaciens* biotype3. *Physiological and Molecular plant pathology*. 35 (1), 35- 43.